

[Ole Espersen]

indtægtsgrænser: en socialindkomst på 80.000 kr. med et tillæg pr. barn på 7.000 kr.

Regeringens nægtelse af at foretage en regulering af disse indtægtsgrænser på trods af de ofte fremsatte ønsker herom betyder, at formentlig kun ca. 30 pct. af befolkningen i dag opfylder vilkårene for at få bistand til førelse af retssag eller juridisk bistand af anden karakter. En arbejdstager med en normal arbejds løn vil således falde uden for reglerne. Alene pensionister, bistandsmodtagere og lignende kan i realiteten få bevilget retshjælp eller fri proces.

Efter spørgerens opfattelse kan en regulering ikke afvente færdiggørelsen af det udvalgsarbejde, som den socialdemokratiske regering igangsatte i 1982 – et udvalgsarbejde, der reelt har været sat i stå af den nuværende regering i 2–3 år.

Svar (5/3 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Spørgsmålet om en justering af indtægtsgrænserne for fri proces og retshjælp er bl.a. på baggrund af retsudvalgets beretning af 20. september 1985 over forslag til folketingsbeslutning om forbedring af adgangen til retshjælp, fri proces m.v. indgået i retshjælpsudvalgets overvejelser med henblik på at tilvejebringe en samlet løsning på befolkningens retshjælpsbehov. Udvalget forventes at afgive betænkning om nogle få måneder. Under hensyn hertil finder Justitsministeriet, der i øvrigt er enig i, at der er behov for en forhøjelse af indtægtsgrænserne, at man bør afvente udvalgets indstilling om dette spørgsmål.

Supplerende besvarelser af skriftligt besvarede spørgsmål:

Ad spm. nr. S 267:

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Fra socialministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af medlem af Folketinget Carsten Andersen (SF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med begrundelsen og den foreløbige besvarelse er optaget i Folketingstidende foran, sp. 3495, var sålydende:

Til *socialministeren* (18/11 86) af:

Carsten Andersen (SF):

»Hvad har ministeren iværksat med henblik på at få de kommunale myndigheder til at kortlægge tilbudene og fritidsaktiviteterne for børn og unge samt øge disse i områder, hvor sådanne ikke findes i tilstrækkeligt omfang?«

Supplerende svar (2/3 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at der nærmere sigtes til sådanne tilbud, som kan antages at indeholde et kriminalpræventivt sigte. Socialministeriet går ud fra, at det især er tilbudene til børn og unge i skolealderen og herunder navnlig klubtilbudene, der har betydning.

Socialministeriet har indhentet en udtalelse fra Socialstyrelsen, der har oplyst følgende:

I de kommunale social- og sundhedsplaner er angivet de tilbud efter bistandsloven, der allerede findes, samt de tilbud, der planlægges for de kommende fire år i den enkelte kommune. For børn i skolealderen drejer det sig primært om daginstitutionstilbud i form af aldersintegrerede institutioner og fritidshjem samt klubber.

Af social- og sundhedsplanerne for 1986–1989 fremgår det, at der i alt på landsplan i perioden 1985–1989 planlægges en udvidelse af antallet af pladser i fritids- og ungdoms klubberne på 7 pct. fra knap 67.000 pladser i 1985 til knap 72.000 pladser i 1989. For daginstitutioner for børn i alderen 7–13 år planlægges en udvidelse af antallet af pladser på godt 2 pct. fra ca. 61.500 pladser i 1985 til godt 63.000 pladser i 1989.

I henhold til bistandslovens § 69 er det kommunalbestyrelsen, der skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge.

I forbindelse med gennemgangen af social- og sundhedsplanerne har socialministeren mulighed for at give bemærkninger til kommunerne om dækningen med pladser i kommunen.

Ved gennemgangen af social- og sundhedsplanerne 1986–1989 er der ikke givet bemærkning til nogen kommune med hensyn